

İrəvanda ali təhsilli milli pedaqoji kadr hazırlığı

Cəlal Allahverdiyev
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

II yazı

SSRİ Nazirlər Sovetinin 23 dekabr 1947-ci il və 10 mart 1948-ci il tarixli məlum qərarları ilə 100 min azərbaycanlı öz tarixi torpaqlarından deportasiya edilməli idi. Amma Ermənistanın şəhərin hakimiyyəti bu əlverişli “tarixi” şəraitdə istifadə edərək deportasiyaya məruz qalan azərbaycanlıların sayını 150 minə çatdırı bilmüşdi. 1948-1953-cü illərdə azərbaycanlı əhalisi ilə yanaşı, onlara mexsus olan bir sıra mədəni-maarrif ocaqları da deportasiyaya məruz qalmışdı. İrəvanda fealiyyət göstərən azərbaycanlı qadınlar klubunun, azərbaycanlı qızlar məktəbinin, Azərbaycan teatrının, Ermənistan Şura Yazıçıları Cəmiyyətinin nəzdində yaradılmış Türk yazarlar bölməsi və bir sıra ümumtəhsil məktəblərinin də fealiyyəti dayandırıldı. O cümlədən, İrəvan Pedaqoji İnstututunun Azərbaycan şöbəsi də deportasiyaya məruz qaldı. II Dünya müharibəsindən sonra azərbaycanlıların öz doğma torpaqlarından kütüvli deportasiyası ermənilərin xalqımıza qarşı həyata keçirdiyi siyasetin en müdhiş nəticəsi idi.

Ermənilərin azərbaycanlılara qarşı dövlət seviyyəsində apardığı soyqırımı siyaseti, deportasiya aksiyası təkcə İrəvanda Azərbaycan ictimai-siyasi mühitində deyil, eyni zamanda, ədəbi-mədəni mühitindən böyük zorba vurmuşdur. İrəvan Türk Pedaqoji Texnikumunun və İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututunun Azərbaycana köçürülməmişden bir ay əvvəl Ermənistanın Maarif Naziri 7 oktyabr 1948-ci il tarixli 719 nömrəli əmr imzalayıb. Həmin əmrde göstərilir ki, “Irəvanda Azərbaycan dilində fealiyyət göstərən təhsil müəssisələrinin Azərbaycan SSRİ-ye köçməsi ilə əlaqədar olaraq, həmin təhsil müəssisələrində işləyən müəllim kontingenti 7 oktyabr 1948-ci ildən etibarən işdən azad edilsinlər”. Beləliklə, İrəvanda Azərbaycan ictimai-siyasi, ədəbi-mədəni mühitinin aparıcı nümayəndələri olan Mehdi Kazimov, Həbib Məhəmmədzadə, Adil

Axundov, Mirəli Seyidov, Fərhad Fərhadov, Bülbül Kazimova, Əşrəf Bayramov,

İsmayıll Şükürzadə, Bəhlul Yusifov, Əsgər Cəfərov, Zaman Veliyev və başqaları 1948-ci il deportasiyasına məruz qaldılar. Mehdi Kazimov, Əşrəf Bayramov, Əyyub Babayev, Səkinə İsmayılova pedaqoji fəaliyyətlərini indiki Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetində davam etdirmişdilər. Ümumiyyətlə, adalarını qeyd etdiyimiz və etmediyimiz deportasiyaya məruz qalmış bir çox ziyalıların Azərbaycan elm, mədəniyyət, ictimai-pedaqoji fikrin inkişafında misilsiz xidmətləri olmuşdur.

6 illik fasilədən sonra 1954-cü ilin aprel ayında Ermənistanın müvafiq qurumları tərəfindən X. Aboyan adına İrəvan Dövlət İnstututunun Azərbaycan bölməsinin yenidən bərpa olunması haqqında qərar qəbul edilir. Pedaqoji İnstutut bərpa olunan Azərbaycan şöbəsi ilk ildə fizika-riyaziyyat, Azərbaycan dili və ədəbiyyat fakültələri ilə fəaliyyətə başlamışdı. Sonrakı illərdə isə tarix, təbiət və coğrafiya, pedaqogika və ibtidai məktəb metodikası ixtisasları üzrə müəllim kadrları hazırlayan yeni fakültələr təşkil edilmişdi. İnstuttda Azərbaycan dili və ədəbiyyatı ixtisasından başqa, bütün ixtisaslar müvafiq erməni kafedrallarında təmsil olunmuşdu. Kafedraya əvvəller gərkəmləri yazıçı, ədəbiyyatşunas alım Əkbər İrəvanlı rəhbərlik etmişdir. İrəvan Dövlət İnstututunun 1954-cü ildə yenidən bərpa edilən Azərbaycan şöbəsində dərs demək üçün ilk dəvət edilən müəllimlərden biri gərkəmlə tədqiqatçı-alim, pedaqoq, əməkdar müəllim Lətif Talib oğlu Hüseynzadə olmuşdur. O 1954-cü ildən 1970-ci illərə qədər burada dərs demişdir. İnstututun kadr potensialının formalaşmasına, tədris prosesinin yüksək səviyyədə təşkil olunmasına Azərbaycan şöbəsinin müdürü işləmiş Əkbər İrəvanlının da xidmətləri olmuşdur. Azərbaycan dili və ədəbiyyatı kafedrasında müxtəlif vaxtlarda Lətif Hüseynzadə, Məsim Məmmədov, Hüseyin İsmayılov, Aidə Salahova, Məhərrəm Hüseynov, Mehdi Həsənov, Məhərrəm Bayramov, Şövkət Kərimov, Vilayət Əliyev, baş müəllimlər Zoya Səfərova, Cahangir Hüseynov, Kifayət Qasimova, Azər Bayramov və başqaları fealiyyət göstərmişdilər. 1962-1966-ci illərdə institutun Azərbaycan şöbəsində İsmayıll İsmayılov Azərbaycan dili fənnini tədris etməklə yanaşı, eyni zamanda pedaqoji təcrübənin rehbəri vəzifəsində çalışmışdır. İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututu 1954-cü ildə fealiyyətə başlayanda kifayət qədər pedaqoji ustalığa malik müəllimlər celb edilmişdən, artıq sonrakı illərdə institutun Azərbaycan şöbəsində dərs deyən

(1954-1988)

müəllimlərin sayı xeyli artmışdır. Əməkdar rəssam Cabbar Quliyev təsviri sənət, incəsənət tarixi və estetika (1961-1988), tarix elmləri namizədi İsrafil Məmmədov-tarix (1964-1988), Sabir Səfərov-falsafə (1967-1988), böyük ədəbiyyatşunas, istedadlı pedaqoq İbrahim Xəlilov-Azərbaycan ədəbiyyatı (1970-1974), baş müəllim Fərrux Rzayev - pedaqogika (1964-1988), Həsən Səfərov-siyasi iqtisad (1980-1988), psi-

tun Azərbaycan şöbəsində ayrı-ayrı ixtisasların en mühüm məsələləri ilə bağlı mühazirələr oxumuşlar. Mütəxəssis həzirlığının keyfiyyətini yüksəltmək məqsədilə bu gərkəmlə ziyalıların dediyi mühazirələr bu gün də tələbələrin yadداşından silinməmişdir.

Filogiya elmləri doktoru, professor Fərhad Fərhadov, iqtisad elmləri doktoru, professor Rəhim Allahverdiyev, tarix elmləri doktorları, professorlar Mehdi Erievanski, tarix elmləri namizədləri İsmayıll Şükürzadə ve Bəhlul Yusifovun da elmi-pedaqoji fəaliyyətləri institutun

İrəvan Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsinin filologiya bölməsində təhsil alan tələbələr müəllimləri ilə birlikdə, İrəvan 1974

xologiya elmləri doktoru, professor Əkber Bayramov-psixiologiya, gərkəmlə ədəbiyyatşunas, ictimai-siyasi xadim Hidayət Orucov-19 və 20-ci əsr Azərbaycan ədəbiyyatından dərs demişdilər.

İrəvan Pedaqoji İnstututun Azərbaycan bölməsinin səmərəli fealiyyət göstərməsində, tədris prosesinin təşkilində, milli pedaqoji kadrların hazırlanmasında Azərbaycan şöbəsinin müdürü işləmiş Əkbər İrəvanlının da xidmətləri olmuşdur. Azərbaycan dili və ədəbiyyatı kafedrasında müxtəlif vaxtlarda Lətif Hüseynzadə, Məsim Məmmədov, Hüseyin İsmayılov, Aidə Salahova, Məhərrəm Hüseynov, Mehdi Həsənov, Məhərrəm Bayramov, Şövkət Kərimov, Vilayət Əliyev, baş müəllimlər Zoya Səfərova, Cahangir Hüseynov, Kifayət Qasimova, Azər Bayramov və başqaları fealiyyət göstərmişdilər. 1962-1966-ci illərdə institutun Azərbaycan şöbəsində İsmayıll İsmayılov Azərbaycan dili fənnini tədris etməklə yanaşı, eyni zamanda pedaqoji təcrübənin rehbəri vəzifəsində çalışmışdır. İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututu 1954-cü ildə fealiyyətə başlayanda kifayət qədər pedaqoji ustalığa malik müəllimlər celb edilmişdən, artıq sonrakı illərdə institutun Azərbaycan şöbəsində dərs deyən

Azərbaycan şöbəsi ilə six bağlı olmuş, yüksək ixtisaslı milli pedaqoji kadrların hazırlanmasında böyük fealiyyət göstərmişdilər.

İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsində elm, ədəbiyyat və mədəniyyət xadimləri ilə keçirilən görüşlər tələbələrə xoş təsir bağışlamaqla yanaşı, onların dünya görüşünün formalamaşmasında böyük rol oynayırdı. 1967-ci ildə Azərbaycanın müxtəlif elm və təhsil müəssisələrində çalışan alımların tarix elmləri doktoru, professor İosif Striqunov, AMEA-nın Nizami adına Dil və Ədəbiyyat institutunun şöbə müdürü, filologiya elmləri namizədi Mirəli Seyidov, tarix elmləri namizədləri Süleyman Məmmədov, Oktay Əfəndiyev və başqalarının İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsinin müəllim və tələbələri ilə görüşləri çox maraqlı keçmiş, kollektivə böyük təsir bağışlaşmışdır. Mirəli Seyidov çalışdığı institutun fealiyyəti və üzərində işlədiyi “Öxlik”, Oktay Əfəndiyev uzun illər Şah İsmayıll Xətai haqqında apardığı tədqiqatlar, Süleyman Məmmədov Böyük Oktyabra həsr edilmiş əsərlər və qarşısındaki yaradıcılıq fealiyyəti barədə çıxışlar etmişlər.

İnstututun Azərbaycan şöbəsinin təd-

risin təşkilindəki uğurları, eyni zamanda, elmi işlərin də daha yüksək səviyyədə qurulmasına real imkan yaradırdı.

Bunun da nəticəsində institutun Azərbaycan şöbəsində aparılan elmi tədqiqat işləri tədricən genişləndirdi. 1966-cı ildə İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututun Azərbaycan dili və ədəbiyyatı kafedrasının ilk dəfə hazırladığı “Elmi əsərlər” adlı məqalələr toplusu nəşr olunmuşdur ki, burada da filologiya elmləri namizədləri, dosentlər, Lətif Hüseynzadənin, Əkbər İrəvanlıının və müəllimlərdən Əli Dalqılıcovun məqalələri öz əksini tapmışdır.

1970-ci illərdə İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsinin elmi-pedaqoji fealiyyətinin en ahəngdar və məhsuldar illeri olmuşdur. Belə ki, bir sıra kafedralarda azərbaycanlı müəllimlərin elmi-tədqiqat əsərləri nəşr edilmiş, bir neçə dissertasiyalar müdafiə edilmişdir. 1969-cu ildə Mehdi Həsənov, 1972-ci ildə İsrafil Məmmədov, 1974-cü ildə Məsim Məmmədov və Sabir Səfərov, 1982-ci ildə Məhərrəm Hüseynov uğurla müdafiə etmişdilər.

İrəvan Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsinin fealiyyət göstərdiyi 28 il ərzində yüzlərə məzun təhsil sahəsində fədakarcasına çalışmış, elmin, mədəniyyətin inkişafına öz önəmli töhfələrini vermişlər. Pedaqoji institutun Azərbaycan şöbəsinin adlı-sanlı məzunları arasında AMEA-nın müxbir üzvü Zərifə Budagovanın, filologiya elmləri doktorları Bağır Bağırovun, İsrafil Abbasovun, İbrahim Bayramovun, Rüfət Hüseynzadənin, tarix elmləri doktoru, professor Hüseyn Əmirovun, filologiya elmləri namizədləri dosent Mehdi Həsənov, dosent Aidə Salahova, dosent Zəhra Əliyeva, uzun müddət İrəvanda azərbaycanlı qızlar məktəbinin direktoru işləmiş, keçmiş SSRİ Ali Sovetinin deputati olmuş, məarif xadimi Rəziya Abdullayeva, şair Əli Vəkil, Xalq artistləri Mübariz Tağıyev, Elmira İsmayılova, jurnalış-sair Nəsib Qaramanlı, tanınmış yazar Kamil Məmmədov və başqalarının adları vardır. Uzun müddət Ermənistanda Maarif Nazirliyində azərbaycanlı məktəblər üzrə inspektor vəzifəsində çalışmış emekdar müəllim Nureddin İbrahimov da İrəvan Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsinin yetirmələrindəndir.

Qəribi Azərbaycanda azərbaycanlı məktəblərinin ali təhsilli pedaqoji kadr-larla təmin edilməsində mühüm rol oynamış və orada yaşanan azərbaycanlıların ali təhsil aldığı İrəvan Dövlət Pedaqoji İnstututun Azərbaycan şöbəsi 1988-ci ildə Ermənistandan azərbaycanlıların kütüvli şəkildə köçürülməsi zamanı məcburi olaraq öz fealiyyətini da-yandırdı.